

ČÍSLO 13

Když se blížily třinácté narozeniny, Frantovi nešla z hlavy otázka: Co s ním to číslo udělá?

Sám cítil, že se v něčem od ostatních kluků liší, a to už odmala. Třeba když ho babička vzala do hračkářství, obešel všechny police, a když ho nic nezaujalo, odešel s prázdnou. Prodavač nad tím kroutil hlavou. A když pod stromečkem našel autíčko, nezavodil s ním, ale celé ho rozmontoval. Musel vědět všechno do puntíku. Chtěl se dopátrat i toho, co jinak očím unikalo.

Teď byly středem jeho pozornosti čísla. Aktuálně třináctka. Jednička, trojka. Když se ty číslice jinak seřadí, vyjde nám 31. A právě tolik bude letos jeho tátovi! Narodil se 12. ledna, ale v křestním listu má 13. ledna, protože je to datum, kdy se o tom udělal písemný záznam.

A pátrání pokračovalo. Díky chytré inteligenci získal mnoho informací, třeba i o tom, že Karel IV. nepokládal základní kámen mostu, který nese jeho jméno, v náhodný den a hodinu, ale přesně podle rad svých astrologů, numerology nevyjímaje.

A pokud jde o Františka samotného, narozeniny bude slavit na svátek svaté Lucie, tedy 13. prosince! Ještě že rok má jen dvanáct měsíců.

A pátrání pokračovalo. Třináctka je prvočíslo, není dělitelné, marně bys ji hledal nad dveřmi hotelových pokojů. Na svatém obraze je dvanáct apoštolů a třináctý je Kristus. Hm, a jak dopadl!? Však i ta svatá Lucie špatně skončila.

Teď ale bylo léto, prázdniny a Frantík se rozhodl, že 13. srpna udělá pokus. Ten den nejel s rodiči k babičce,

předstíral, že ho bolí v krku, a sotva auto zmizelo v zatáčce, popadl džbán a běžel do hospody, kam chodíval táta.

Hospodský mu uvěřil, že si táta poranil kotník. Rodinu znal, a tak, jak to dělával, načepoval tři dvanáctky a Franta spěchal domů.

Džbán byl plný, pivo z něj občas vystříklo, a protože ho zaplatil ze svých úspor, přišlo mu to líto a začal upíjet. Docela mu to chutnalo, a tak si několikrát pořádně přihnul. Jenže jak simuloval bolení v krku, nejedl večeri, tak dvanáctka v kombinaci s prázdným žaludkem udělala svoje.

Ztěžkly mu nohy, viděl rozmazaně a nakonec se mu udělalo nevolno od žaludku. To už byl ale skoro na mostě, a tak se opřel o zábradlí a zvracel. Odporná chuť na jazyku. Jak ji zahnat? Znovu se zhluboka napil.

Jenže přišel druhý nápor zvracení a Franta, aby si snad neznečistil tričko, se i se džbánkem v ruce naklonil přes zábradlí. Přepadl a skončil ve vodě, na travnatém břehu. Našli ho tam až druhý den ráno.

Bohužel to odnesla hlava. Franta si nic nepamatuje, když se snaží mluvit, nikdo mu nerozumí, občas bývá i agresivní. Rodiče, ač se nikdy nedopátrali, proč a jak se to stalo, o Frantu pečují.

Jediná vada na kráse je v tomto případě nepopíratelná. Jak je to tedy s tou třináctkou?